

*Vaši otroci niso vaši otroci.
Sinovi in hčere klica Življenja k Življenju so.
Po vas prihajajo, a ne od vas.
Čeprav so z vami, niso vaša lastnina.
Lahko jim darujete svojo ljubezen, toda ne morete jim dati
svojih misli, kajti oni imajo svoje misli.
Lahko sprejmete njihova telesa, ne pa njihovih duš, kajti
njihove duše že prebivajo v hiši jutrišnjega dne, ki je vi niti v
svojih sanjah ne morete obiskati.
Lahko si prizadevate, da boste takšni kot oni, toda ne trudite
se, da bi oni ravnali kot vi.
Kajti življenje ne teče nazaj in se ne ustavlja ob tem, kar je bilo
včeraj.
Vi ste lok, iz katerega so kot žive puščice izstreljeni vaši otroci.
Lokostrelec pa vidi cilj na poti neskončnosti in On s svojo močjo
napenja lok, da bi Njegove puščice mogle leteti hitro in daleč.
Naj napetost, ki jo ustvarja v vas Lokostrelčeva roka, rodi
veselje, kajti kakor ljubi puščico v letu, tako ljubi tudi lok, ki
miruje.*

Khalil Gibran

